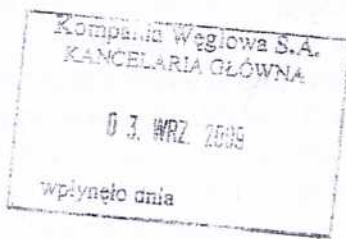

Bytom, 3 wrzesień 2009 r.

Zarząd

Kompanii Węglowej S.A.

ul. Powstańców 30

40-039 Katowice

dot. zasad wynagradzania ratowników górniczych odbywających całodobowy dyżur w trybie skoszarowanym w OSRG w Wodzisławiu Śląskim.

W związku z zaistniałym problemem związanym z ustaleniem zasad wynagradzania ratowników górniczych odbywających całodobowy dyżur w trybie skoszarowanym w Okręgowej Stacji Ratownictwa Górniczego w Wodzisławiu Śląskim, Zakładowa Organizacja Koordynacyjna Związku Zawodowego Ratowników Górniczych w Polsce zwraca się do Zarządu Kompanii Węglowej S.A. z wnioskiem o niezwłoczne spotkanie przedstawicieli Kompanii Węglowej S.A. i Zakładowej Organizacji Koordynacyjnej Związku Zawodowego Ratowników Górniczych w Polsce, celem omówienia zaistniałego problemu i podjęcia stosownych decyzji w tym zakresie.

Dnia 17 sierpnia 2009 roku Związek zwrócił się do Dyrektora d/s Pracy KWK „Jankowice” z prośbą o wyjaśnienie przyczyn zmiany naliczania wynagrodzenia ratownikom górniczym odbywającym całodobowy dyżur w trybie skoszarowanym w OSRG w Wodzisławiu Śląskim i podanie podstaw prawnych, na podstawie których służby płacowe naliczyły wynagrodzenie za odbyte dyżury w dniach od 15 do 20 lipca 2009 roku.

W odpowiedzi Dyrektor d/s Pracy Jerzy Janczewski, powołując się na interpretację Biura Polityki Płacowej Centrali Kompanii Węglowej S.A. z dnia 6 maja 2009 roku wyjaśnił, że w związku z faktem krótszego przebywania ratowników w OSRG nie zostały spełnione warunki umożliwiające wypłatę wynagrodzenia według zasad określonych w §6 Załącznika nr 8 do Porozumienia płacowego z dnia 20 grudnia 2004 roku, a tym samym należy przyjąć, że wynagrodzenie określone w tych przepisach za pełniony dyżur w dniach 15 – 20 lipca 2009 roku nie należy się.

W powołanym piśmie nie podano natomiast żadnego uzasadnienia prawnego dla wyliczeń przyjętych przez służby płacowe Kopalni „Jankowice”.

Ze stanowiskiem takim Zarząd Związku się nie zgadza, albowiem naszym zdaniem nie znajduje ono uzasadnienia prawnego, a przyjęte przez Zarząd Kompanii Węglowej stanowisko stanowi nadinterpretację przepisów prawnych i grozi w przyszłości negatywnymi konsekwencjami pracownikom w zakresie nabywania uprawnień emerytalnych (konieczność odpracowania dniówek, za które wypłacono wynagrodzenie urlopowe).

Prawdą jest, że §6 Załącznika nr 8 do Porozumienia z dnia 20 grudnia 2004 roku zawiera zapis, że wynagrodzenie określone w tym przepisie przysługuje „za określony harmonogramem czas górniczego pogotowia ratowniczego, odbywanego w trybie skoszarowanym przez okres 15-dniowy w okręgowych stacjach ratownictwa górniczego”. Jednakże przepis ten nie może być interpretowany wyłącznie w sposób literalny, lecz na jego interpretację winny mieć także wpływ intencje stron tworzących Porozumienie oraz dotychczasowe zasady stosowania przedmiotowego przepisu.

Przede wszystkim należy przyjąć, że biorąc pod uwagę fakt, iż Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 12 czerwca 2002 roku w sprawie ratownictwa górniczego (Dz.U. nr 94/2002 poz.838 z późn. zm.) nie zawiera bezwzględnie obowiązujących przepisów regulujących czas oddelegowania na dyżury w stacjach ratownictwa górniczego i pozostawia tę kwestię do uregulowania w przepisach szczegółowych. Tym samym to sami zainteresowani (pracodawca i pracownicy) winni tę kwestię uregulować, zgodnie z ich intencjami.

Nie ulega wątpliwości, że Strony Porozumienia z dnia 20 grudnia 2004 roku, redagując §6 Załącznika nr 8, nie traktowały okresu oddelegowania jako podstawowego kryterium przyznania wynagrodzenia określonego w tym przepisie. Za takie kryteria należy bowiem uznać odbywanie dyżurów w pogotowiu ratowniczym w trybie skoszarowanym oraz zgodnie z przyjętym harmonogramem czasu dyżurów.

Przemawia za tym także fakt, że długość okresu skoszarowania ulegała wielokrotnie zmianie, chociażby w ostatnim okresie, kiedy zmieniono ten okres z 15 dni na 8 dni (luty 2006 roku), a następnie na wniosek Zarządu Kompanii Węglowej na 6 dni (od sierpnia 2006 roku) i nie przeszkadzało to w wypłacie wynagrodzenia zgodnie z uregulowaniami §6 Załącznika nr 8.

Ponadto zwrócić należy uwagę na fakt, że niezależnie od ilości dni skoszarowania dyżur w OSRG jest pełniony przez 24 godziny na dobę, a nie przez 7,5 godziny jak w kopalniach. Tym samym brak jest jakichkolwiek podstaw do różnicowania wynagrodzenia za czas dyżuru w zależności od okresu pełnionego dyżuru i przyjmowanie, że tylko skoszarowanie na 15 dni może uzasadniać wypłatę wynagrodzenia na zasadach określonych w §6 Załącznika nr 8.

Zdaniem Zarządu Związku w sprawie niniejszej mamy także do czynienia z brakiem podstaw i brakiem uzasadnienia do przyjęcia, że wynagrodzenie ratowników oddelegowanych na okres krótszy niż 15 dni winno zostać wyliczone jak za urlop wypoczynkowy. Przede wszystkim w odpowiedzi na pismo Związku z dnia 17 sierpnia 2009 roku nie została przedstawiona żadna podstawa prawna, uzasadniająca przyjęty przez Kompanię sposób wyliczenia wynagrodzenia za okres 15 – 20 lipiec 2009 roku. Uzasadnienia takiego nie znajdziemy także w postanowieniach Załącznika nr 8, który w prawdzie odwołuje się do wynagrodzenia urlopowego (§3 i §4), lecz nie zawiera uregulowań, które mogłyby stanowić podstawę prawną wypłaty wynagrodzenia za dyżur krótszy niż 15 dni.

Chcąc uniknąć eskalacji konfliktu związanego z wynagrodzeniem ratowników górniczych odbywających całodobowy dyżur w trybie skoszarowanym oraz chcąc zapobiec ewentualnym wnioskom o wydanie nakazów płatniczych do Państwowej Inspekcji Pracy i pozwów o zapłatę do Sądu Pracy, niezbędnym jest niezwłoczne zorganizowanie spotkania Zarządu Kompanii Węglowej i Zarządu Związku, wyjaśnienie spornych kwestii oraz wprowadzenie niezbędnych zmian do Załącznika nr 8, o co Zarząd Zakładowej Organizacji Koordynacyjnej Związku Zawodowego Ratowników Górniczych w Polsce wnosi w niniejszym piśmie.

PRZEWODNICZĄCY
ZOK-ZZRG w POLSCE
przy Kompanii Węglowej S.A.
Piotr Luberta

WICEPRZEWODNICZĄCY
ZOK-ZZRG w POLSCE
przy Kompanii Węglowej S.A.
Mirosław Pakura